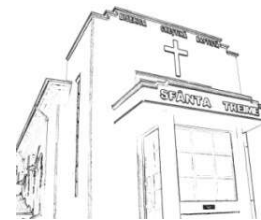

Calendar de Studiu biblic 2021
"Slujind pe Domnul ca rob credincios și
înțelept" (Matei 24:45-46)

Biserica Creștină Baptistă
"Sfânta Treime" Constanța

Str. Luminișului, nr. 6, Constanța, România 900589
 Telf/fax: 0241-633-845E-mail: office@sfantatreimect.ro
 Website: www.sfantatreimect.ro

FEBRUARIE

A. Slujiți Domnului în lucrarea Lui

- 07.02** – Fiți trimișii Domnului pentru binecuvântarea lumii – Mat. 9:35-11:1 (9:37-38);
14.02 – Fii robul lui Cristos în slujirea Evangheliei – Rom. 1:1-17(v. 14-15);
21.02 – Dumnezeu își zidește biserica Lui – Efes. 2 (v. 22)
28.02 – Fii mădular folositor în trupul lui Cristos – 1 Cor. 12:12-27 (v.27)

*Când Domnul te trimite în lucrare, nu te uita le ceea ce se vede!
 Rămâi în prima ta încredințare, pornește în lucrarea Lui și crede!
 El știe planul ce cu tine-l are, puterea ta o știe cel mai bine,
 Ți-a hotărât și ceasul de lucrare, când te-a ales și te-a trimis pe tine.
 "Voi merge Eu însumi cu tine!" este făgăduința Lui nespus de mare.
 Te va purta El însuși sus, pe creste, ca și prin valea în care nu e soare.
 O pentru-aceast-alegere sublimă de a porni cu Domnul în lucrare,
 De-a fi în părtășia Sa intimă, te du cu El în lume-acesta mare!*

Versuri din poezia

*"Când Domnul
 te trimite"*

de

Tatiana Topciu

BULETIN DUMINICAL

Anul IX, Nr. 117, 07 FEBRUARIE 2021

Fiți trimișii Domnului pentru binecuvântarea lumii

Mat. 9:35-11:1 (9:37-38)

Atunci a zis ucenicilor Săi:

„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!

Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui”

Isus apare aici față în față cu nevoia esențială și profundă a omenirii. Deși El este, în textul nostru, în Galileea, în fața unei gloate de oameni necăjiți și risipiți ca niște oi care n-au păstor, deci într-un moment anume, într-un anumit loc și în fața unor nevoi specifice ale acelor oameni de atunci, totuși noi putem să extindem imaginea Domnului Isus Cristos de aici, ca să Îl vedem ca Acela care stă în fața omenirii întregi cu nevoile ei diverse, multiple și complexe ale tuturor oamenilor din orice loc și din orice vreme, care vede cu adevărat în adâncul ființei lor, care înțelege cu adevărat nevoile profunde ale lor, care are milă de oameni și Îi pasă cu adevărat de ei și care poate cu adevărat să-i ajute. Spunem acest lucru dat fiind faptul că, deși scena este una redată de evanghelistul Matei și care prezintă lucrarea de propovăduire a Evangheliei Împărăției din vremea lucrării mesianice a lui Isus din Galileea (se pare că este vorba despre unul din turneele de evanghelizare ale lui Isus din acea vreme și din acel loc), totuși întregul pasaj (Mat. 9:35-11:1) are aplicabilitate pentru toată istoria bisericii și este un mesaj al Domnului adresat tuturor martorilor Lui de pretutindeni. Domnul Isus apare aici ca Unul care vrea să așeze povara de pe inima Lui cu privire la întreaga omenire pe inima ucenicilor și ale urmașilor Lui, care este în stare să transfere mila și compasiunea din inima Lui în inima acestora și care poate împuternici pe ai Lui să facă ceea ce El ar vrea să facă pentru binecuvântarea reală a tuturor oamenilor de pretutindeni.

Având în vedere acest lucru ne punem întrebarea legitimă: Când Isus folosește, în adresarea Lui către ucenici, termenii „secerișul” și „lucrătorii” (9:37-38), are El în vedere pe toți oamenii din lume și pe toți lucrătorii Domnului secerișului? Este deci Domnul Isus Cristos și Evanghelia Sa, pe care El a încredințat-o ucenicilor Lui, soluția pentru toate problemele omenirii? Ceea ce vom vedea în ceea ce El spune în acest pasaj ne îndreptățește să afirmăm că El (persoana și lucrarea Lui – deci Evanghelia Sa) este singura și adevărata soluție pentru toate problemele oamenilor din orice vreme și din orice loc. De aceea, dacă vrem să răspundem nevoii oamenilor după voia lui Dumnezeu, într-un mod complet și responsabil, atunci ar trebui să acceptăm ceea ce El ne cere să facem și să luăm aminte la chemarea Domnului Isus de a ne ruga lui Dumnezeu pentru ca El să scoată lucrători la secerișul Lui (9:38), în vederea îndeplinirii mandatului Său.

1. Chemați să privim în inima lui Cristos și să ne încercăm cu povara inimii Lui (9:35-38)

A fi ucenic al lui Cristos nu înseamnă numai să învățăm de la El cuvântul Evangheliei. Înseamnă mai mult de atât. Înseamnă, printre altele să devenim în caracter (prin Duhul Sfânt) asemenea Domnului Isus (vezi Efes. 4:7-16). În acest proces Îl vedem pe Domnul Isus împărțind cu ucenicii Lui ceea ce El gândea și ceea ce era în sufletul Lui și pe inima Sa (vezi Mat. 9:35-38). El, „când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor” (9:36).

În turneul de evanghelizare prin Galileea, Isus era urmat de foarte mulți oameni. Văzând pe acești oameni, El înțelege nevoia profundă a lor. Nu este nevoie să I se spună de ce au ei nevoie, pentru că Domnul, în atotcunoașterea Lui vede că problemele lor nu sunt doar de ordin economic, sau doar social, sau doar politic. El înțelege că nevoia lor este de ordin spiritual. Ei sunt oameni goi pe dinăuntru, fără direcție, fără Dumnezeu, oameni pierduți, deși erau din poporul sfânt (vezi Efes. 2:1-12). Numai Domnul Isus poate cunoaște adevărul despre oameni (vezi Ioan 2:23-25). Văzându-i în această stare, ni se spune că lui Isus I s-a făcut milă de aceștia (9:36). Numai Dumnezeu are cu adevărat compasiune profundă pentru cei pierduți; El este dragoste (1 Ioan 4:8-10; Ioan 3:16).

Anunțuri:

Programul serviciilor divine ale Bisericii, este următorul;

- Duminică dimineața, de la orele; 08:45 – 10:15, și de la; 11:00 – 12:30.
- Duminică seara, de la orele 17:00 – 18:30

“LA MULȚI ANI” pentru sărbătorii din luna: **Februarie**

Anastasoae Zenovia	28	Gheorghiu Maria	12
Baban Antonina	31	Gherman Petru	28
Bîgu Maria	03	Mafei Cristina	24
Boghean Claudia	04	Marcu Ioan Sr.	16
Bratu Aurelia	01	Olaru Ana-Gabriela	17
Cartacai Maria	11	Petrariu Danut	20
Cimpoieșu Elena	06	Petrescu Maria	01
Crihan Ana	17	Pleșa Eliza Rebeca	18
Epure Rodica	19	Socol Daniela	05
Fătu Nicolae	25	Stănescu Barbu	13
Filipescu Elena	03	Stănescu Mariana	17
Focșăneanu Mihaela	10	Vlăsceanu Fabiola	13
Gheață Maria	24		

“Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele.”

Ps. 139: 16

Rugăciune pentru bătrâni și bolnavi: Familii:

Camen C-tin și Maria, Danciu Ioan și Florica, Fătu Nicolae și Stana.

Surori: Alexiu Vasilica, Armeanu Elisabeta, Baban Antonina, Bâgu Maria, Bratu Aurelia, Caranfil Valentina, Duliga Tântica, Focșeanu Valerica, Gheață Maria, Gheorghiu Maria, Grigoraș Ana-Maria, Ilea Lucica, Iordache Steluța, Lisenco Victoria, Mihăilescu Aneta, Moldoveanu Sanda, Nicolin Viorica, Sbângu Aurica, Stănescu C. Mariana, Șulean Doina, Untaru Elena, Vidican Viorica, Voicu Elisabeta.

Frați: Bălan Gino, Bogdan Gh., Cazacu Daniel, Cătrună Anghel, Crihan Luca, Gherman Ghe., Lopățică Ghe., Marcu Ioan, Nicola Cornel, Pascale Ioan, Răchită Marin, Socol Neagu, Vlăsceanu Florin.

Frați și surori bătrâni: Surori:

Baltac Elena, Dăduică Floarea, Frățiloiu Margareta, Graur Olga, Leța Maria, Paraschiv Ana, Păcuraru Emilia, Petrescu Maria, Preda Emilia.

Frați: Fulea Emanoil, Silivestru Ștefan, Jurchă Constantin.

Domnul Isus însă nu rămâne la stadiul de a simți ceva pentru oameni. El trece la acțiune. Ceea ce urmează în cap. 10 reprezintă tocmai această trecere la acțiune în vederea împlinirii nevoilor adânci ale oamenilor. Este drept că El a început această lucrare chiar de la început. De aceea, Isus a venit pe pământ, să mântuie pe poporul Lui de păcatele sale (Mat. 1:21-23), de aceea s-a întâmplat ce vedem în copilăria și tinerețea Lui (Mat. 2), de aceea a acceptat să se boteze, deși nu avea păcat (Mat. 3), și de aceea a venit în Capernaum, tocmai ca să înceapă lucrarea Sa mesianică (Mat. 4:17). În plus, Domnul Isus și-a ales oameni ca să-L urmeze (Mat. 4:18-22).

Îl vedem acum pe Domnul Isus, fiind cu ucenicii Lui în fața mulțimilor de oameni, și vărsându-și inima în fața lor. Acesta nu era doar un gest de deschidere a Domnului către ai Săi, era de fapt un element esențial de pregătire a ucenicilor Lui pentru lucrarea de propovăduire a Evangheliei care urma să se desfășoare după înălțarea Mântuitorului. Era nevoie ca ucenicii Lui să aibă aceeași inimă ca a Domnului și să poată vedea și ei lumea cu ochii Lui. Aceasta însemna ca ei să fie transformați în mod radical de Domnul. Domnul Isus nu a intenționat deloc să facă lucrarea de propovăduire a Cuvântului lui Dumnezeu doar El însuși. Era nevoie de ucenici și este nevoie de trupul spiritual al Domnului, Biserica Lui. De aceea, ei sunt chemați de Domnul să se roage lui Dumnezeu ca să scoată lucrători la secerișul Lui (9:38). Noi, cei credincioși suntem chemați să conlucrăm cu Domnul nostru în mântuirea păcătoșilor (1 Cor. 3:5-9; Efes. 4:7-16).

2. *Chemați să fim trimiși împuțerniciți ai lui Cristos în lume (10:1-15)*

Matei 10 ne arată cum Domnul Isus i-a inițiat pe ucenicii Lui în lucrarea misionară. Aici nu este vorba despre o lucrare omească ci despre lucrarea lui Dumnezeu în lume. Nu este vorba aici despre o lucrare de cosmetizare, fie ea și spirituală, în vederea împlinirii nevoilor oamenilor; este vorba despre o lucrare radicală, profundă și completă în vederea mântuirii oamenilor, o lucrare a lui Dumnezeu pe care El însuși o inițiază în Cristos și o conduce în vederea desăvârșirii ei. Este o lucrare care a început odată cu venirea Domnului Isus pe pământ și care se va încheia la revenirea Sa în glorie. De aceea, noi, ca biserică a lui Cristos, trebuie să ne înjugăm în jugul lui Cristos pentru că numai în termenii Lui lucrarea de binecuvântare a oamenilor se poate îndeplini așa cum trebuie.

Domnul Isus, mai întâi i-a chemat pe ucenici să observe ce făcea El (vezi Ioan 1:35-51; Mat. 4:18-22). Acum, în Mat. 10, El alege 12 ucenici pentru a-i pregăti în mod special pentru misiunea viitoare. În felul acesta, Domnul reconstituie Israelul spiritual. Dacă poporul lui Dumnezeu din vechime pornise din Israel, de la cei 12 fii ai lui, acum Domnul Isus restaurează noul Israel (cei care au credința lui Avraam, nu doar descendenți fizici din el), formând echipa de 12 apostoli, cei trimiși în lume și pe această construcție să se dezvolte biserică (trupul spiritual al) lui Cristos, poporul noului legământ. Ce face Domnul Isus cu ei? Îl împuțernicește cu puterea lui spirituală și-i trimite să vestească Evanghelia Împărăției cerurilor în numele Domnului Isus Cristos.

Pe lângă împuțernicire cu puterea Lui de a vindeca pe cei bolnavi, de a învia pe morți, de a elibera pe cei îndrăciți, de a propovădui astfel Evanghelia, Isus le dă și instrucțiuni necesare cu privire la cum să interacționeze cu oamenii. Ucenicii sunt instruiți să nu se incurce în detalii fără rost ci să fie foarte expeditivi. Ca să știi ce să spui celor pe care îi trimiți într-o asemenea lucrare, o lucrare care va avea o mare amploare, trebuie să vorbești direct la Dumnezeu, să ai înțelepciunea Lui. Isus s-a dovedit din plin și de data aceasta că este fiul lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, ceea ce noi remarcăm în trimiterea ucenicilor în lume este faptul că soluția lui Dumnezeu pentru nevoile umane este Persoana și lucrarea lui Isus Cristos. Nici o altă soluție nu va rezolva problemele lumii în care noi trăim. Problema lumii este păcatul și soluția este Cristos însuși.

3. *Chemați să înfruntăm ostilitatea lumii cu cuvântul și cu strategia lui Cristos (10:16-25)*

Ca un cunoscător desăvârșit al oamenilor, Domnul Isus îi avertizează de la început pe ucenicii Lui de ostilitatea lumii (vezi și Ioan 15:18-16:4). În același timp El stabilește o strategie dumnezeiască pentru misiunea ucenicilor în lume.

Isus precizează cum vor fi trimiși ucenicii Lui: ca pe niște oi în mijlocul lupilor (10:16). Te-ai întreba, în acest caz ce șansă ar avea ucenicii în fața oamenilor, și normal ar fi că ei nu au nici o șansă de supraviețuire. Numai că Isus, în acest fel, vrea să sublinieze două lucruri. Pe de o parte, ucenicii trebuie să-L imite pe Domnul lor. Așa cum Dumnezeu și-a trimis Fiul pe pământ, așa și ucenicii vor fi trimiși. Fiul lui Dumnezeu nu a venit să-i distrugă pe oameni, deși ar avea putere; El a venit să mântuie pe oameni (vezi Ioan 3:17). Și metoda de mântuire urma să fie prin jertfire de sine, ca un miel de jertfă (Apoc. 5:6). La fel și urmașii Domnului, ei sunt în lume în aceeași poziție, reprezentanți ai Lui (vezi v. 24-25). Pe de altă parte, trimișii Domnului nu trebuie să se bazeze pe ei înșiși ci pe Domnul care are „toată puterea...în cer și pe pământ” (Mat. 28:18). Singurele lucruri pe care ei le pot folosi în fața răutății oamenilor sunt înțelepciunea și nevinovăția (v. 16). Ei trebuie doar să se păzească de oameni, dar aceasta nu îi va scuti de aducerea lor înaintea instanțelor omenești pentru a da socoteală de credința lor (v. 17-18; 1 Pet. 3:15-16). De fapt, ei trebuie să știe că, fiind trimișii Domnului Isus, oamenii nu îi vizează pe trimiși ci pe Domnul lor; pe El Îl urăsc oamenii. b. Însotitorul trimișilor Domnului este Duhul Sfânt, care le va da cuvânt potrivit și plin de putere, în așa fel încât oamenii nu vor avea replica la mesajul lor (v. 19-20).

Singurul lucru pe care noi trebuie să-l facem este să propovăduim Evanghelia la orice făptură; să fim martorii Domnului Isus în orice situație (bună sau rea). Apostolul Pavel a procedat la fel: Când a trebuit să se aplece în instanțele omenești, el a putut să-și arate nevinovăția lui, chiar dacă nu a avut câștig de cauză, și a vestit Evanghelia celor ce-l judecau ca și instrument de apărare (vezi Fapte 22-26; 2 Tim. 4:16-18).

Așa ar trebui să procedăm și noi (vezi 1 Pet. 3:14-22; cap. 4).

Perseverența va fi absolut necesară pentru trimișii Domnului, pentru că acceptând să meargă până la capăt în mărturia lor, în ciuda ostilității chiar și a celor din familia lor, ei își vor câștiga mântuirea.

4. *Chemați să nu așteptăm vreo răsplată omească pentru mărturia noastră ci doar răsplata pe care Dumnezeu o va da martorilor credincioși (10:26-42)*

Rolul martorilor este să trâmbițeze în auzul tuturor adevărul lui Dumnezeu, care este în Cristos (v. 27).

Este vorba despre adevărul cu privire la starea de păcat a omenirii și adevărul lui Cristos. Noi trebuie să știm că adevărul lui Dumnezeu aduce eliberare (Ioan 8:30-47) și, în același timp, răsplătire veșnică pentru cei ce-l vestesc (2 Tim. 4:17-18). De aceea:

Să mărturisim adevărul Evangheliei indiferent dacă deranjează pe cineva și indiferent de prețul pe care trebuie să-l plătim. Mai mult, noi trebuie să știm că viața noastră este în totalitate în mâna lui Dumnezeu și nu se va întâmpla nimic care să nu fie hotărât de El pentru trimișii Lui (v. 26-31; Apoc. 12:11).

De fapt, mărturia despre Cristos și despre adevărul Lui va fi ceea ce va fi invocat în ziua judecății fie ca apărare fie ca acuzare din partea Domnului însuși (v. 32-33).

Este interesant să-L auzim pe Domnul Isus spunând cuvintele din v. 34-39. Să spună El că nu a venit să aducă pacea pe pământ, pare să contrazică toată învățătura Lui (doar El este Printul păcii – Isa. 9:6-7). Și totuși, analizând cu atenție ceea ce El spune vom vedea că nu este nici o contradicție în învățătura Sa. Isus nu a venit să aducă o pace în felul oamenilor. El nu a venit să împace pe cei neprihăniți cu cei răi, făcând un compromis între neprihănire și păcătoșenie. El nu a socotit niciodată pe cel vinovat drept nevinovat (vezi și Ex. 34:7), însă El a venit pentru ca cei ce își recunosc păcătoșenia să poată fi salvați prin moartea Lui pentru păcat. Chiar în familie vor fi oameni socotiți drepti alături de persoane care nu vor să se pocăiască de păcatele lor. De aici vine separarea spirituală despre care vorbește Isus (v. 34-36). La fel, întâietatea în dragoste față de Domnul Isus, care face ca dragostea față de familie să treacă pe locul doi, nu înseamnă să ne diminuăm dragostea față de cei din familia noastră. Adevărul este că atunci când dragostea față de Domnul nostru este pe locul întâi, în comparație cu dragostea noastră pentru cei din casa noastră, abia atunci dragostea față de familie se manifestă cu adevărat și este o dragoste binecuvântată, care le face cu adevărat bine. Imaginați-vă ce înseamnă să iubesc pe copilul meu la fel de mult cum îl iubesc pe Dumnezeu. O asemenea dragoste îl va distruge pe copilul meu și mă va distruge și pe mine. Pentru că dragostea adevărată față de Dumnezeu include închinarea față de El, atunci, prin analogie dragostea mea față de copilul meu va cere și închinarea față de el. Dar acest lucru este idolatrie și Dumnezeu va pedepsi pe idolatrii.

Un adevărat părinte își arată dragostea față de fiul lui doar dacă îi va da ceea ce lui îi va face bine și nu rău, chiar dacă el nu va înțelege demersul tatălui său; mai târziu el va înțelege, dacă mă voi ocupa de educarea lui conform principiilor date de Dumnezeu în cuvântul Lui. Ce vrea să spună Domnul Isus este perfect normal.

Există nivele de dragoste care trebuie să fie separate între ele. Pe primul nivel trebuie să fie dragostea noastră față de Dumnezeu și față de Domnul nostru; apoi există nivelul dragostei noastre față de poporul lui Dumnezeu; apoi nivelul dragostei față de cei din familia noastră (dragoste față de soția / soțul nostru, dragoste față de copii, față de cei din toată familia noastră); apoi nivelul dragostei față de oamenii apropiați nouă și dragostea față de toți oamenii.

Toate aceste nivele ale dragostei ne cer dragostea pe care Dumnezeu ne-a arătat-o nouă. Dar dragostea trebuie să fie arătată diferențiat, fără să amestecăm nivelele de dragoste. Adevărata dragoste față de Domnul nostru ne va învăța cum să iubim pe ceilalți, potrivit nivelului în care se află fiecare categorie. Nu avem voie să amestecăm lucrurile.

Purtarea crucii și a-L urma pe Domnul nostru ca pe Dumnezeu ne va aduce câștigarea vieții pentru noi cât și pentru alții – vom fi cu adevărat o binecuvântare pentru toți cei din jurul nostru, așa cum și Domnul Isus a fost adevărata binecuvântare din partea lui Dumnezeu față de alții (desigur mulți Îl resping pe Domnul Isus și aceasta va atrage condamnarea lor veșnică, dar nu Domnul va fi vinovat de condamnarea lor).

O atitudine binevoitoare a oamenilor față de trimișii Domnului le va aduce acestora binecuvântarea lui Dumnezeu pentru ei (v. 40-42). Orice serviciu, oricât de mic față de oamenii lui Dumnezeu, va fi răsplătit de Dumnezeu însuși. Și acest lucru este de fapt o dovadă că trimișii lui Dumnezeu pentru a vesti Evanghelia sunt oamenii lui Dumnezeu, ambasadorii ai Lui pe pământ. În lumea aceasta, atunci când un ambasador al unei țări este cumva lovit de un oarecare din țara în care ambasadorul este trimis, se poate strâmi un conflict diplomatic între cele două țări – lucrurile sunt considerate ca fiind foarte grave. La fel este și atunci când se face un serviciu binevoitor față de un asemenea ambasador. Ambasadorul nu este considerat a fi un om obișnuit; el este reprezentantul țării care l-a trimis. La fel este și cu trimișii Domnului Isus Cristos în lume. Pasajul din Matei 9:35-11:1 poate fi considerat un program cersesc de binecuvântare al lumii păcătoase. Este strategia cerească, de la Dumnezeu, pentru ca binecuvântarea mântuirii din partea lui Dumnezeu să ajungă la orice om.

Noi, urmașii Domnului din orice loc și din orice vreme, ar trebui să studiem acest program și să-l aplicăm cu credincioșie conform chemării pe care o avem din partea Domnului, conform vremii în care trăim și conform locului în care ne desfășurăm viața pământească. Nu există un alt program mai bun, mai eficient și mai cuprinzător pentru ca binecuvântarea lui Dumnezeu (cea promisă de Dumnezeu lui Avraam – Gen. 12:1-3) să poată ajunge la orice om din lume și din istoria noastră.